

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

KADRI ENİS BERBEROĞLU BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2017/27793

Karar Tarihi : 18/7/2018

Başkan : Engin YILDIRIM

Üyeler : Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Recep KÖMÜRÇÜ

M. Emin KUZ

Rıdvan GÜLEÇ

Raportör : Aydın ŞİMŞEK

Başvurucu : Kadri Enis BERBEROĞLU

Vekili : Av. Murat ERGÜN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; ilk derece mahkemesince mahkûmiyet hükmüyle birlikte verilen tutuklama kararının hukuki olmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, tutuklama dolayısıyla milletvekilliği görevinin yerine getirilememesi nedeniyle seçilme hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 23/6/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Başvurucu, başvuru formunda tahliyesine yönelik tedbir kararı verilmesi talebinde bulunmuştur. Komisyonca 28/6/2017 tarihinde, başvurucunun iddialarının sağlık hizmetlerine erişiminin kısıtlandığına veya ceza infaz kurumundaki tutulma koşullarına ilişkin olmadığı, münhasıran tahliyeye yönelik olduğu, bu aşamada başvurucunun yaşamına ya da maddi veya manevi bütünlüğüne yönelik ciddi bir tehlike bulunmadığı belirtilerek tedbir talebinin değerlendirilmesi için başvurunun Bölüme gönderilmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

5. Bununla birlikte Komisyonca 4/7/2017 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu gazeteci olup 7/6/2015, 1/11/2015 ve 24/6/2018 tarihlerinde yapılan seçimlerde Cumhuriyet Halk Partisinden İstanbul milletvekili olarak seçilmiştir. Başvurucu hâlen milletvekilidir.

8. 1/1/2014 tarihinde Hatay'da ve 19/1/2014 tarihinde Adana'da -içinde Millî İstihbarat Teşkilatına (MİT) ait malzemelerin bulunduğu- tırlar durdurulmuş ve bunlardan bir kısmı aranmıştır (anılan olaylara ilişkin ayrıntılı bilgiler için bkz. *Süleyman Bağrıyanık ve diğerleri*, B. No: 2015/9756, 16/11/2016, §§ 12-50).

9. Bu olaylardan sonra kamuoyunda, söz konusu tırların içinde silah ve mühimmat olduğuna dair iddialar ileri sürülmüştür. Bu kapsamda Aydınlik gazetesinin 21/1/2014 tarihli nüshasında yayımlanan bir haberde bu doğrultuda bazı iddialara yer verilmiştir. Anılan gazetenin internet sitesinde de aynı tarihte benzer bir haber yayımlanmıştır. Söz konusu haberlerde tırlardaki kasaların birinin içinde bulunduğu iddia edilen top mermilerinin fotoğrafına da yer verilmiştir. Gazetenin aynı ve ertesi günkü nüshalarında tırların taşıdığı iddia edilen malzemelere ilişkin olarak bazı yazarların yorumları yayımlanmıştır (ayrıntılı açıklama için bkz. *Erdem Gül ve Can Dündar* [GK], B. No: 2015/18567, 25/2/2016, § 12).

10. Daha sonra tırların durdurulması ve aranması olayıyla ilgili olarak soruşturma başlatılmış; bu kapsamda bazı kolluk görevlileri ve yargı mensupları *silahlı terör örgütüne üye olma* ve *Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ortadan kaldırmaya ve görevini yapmasını engellemeye teşebbüs* suçlarından tutuklanmıştır (tırların durdurulması sürecinde görev alan bazı yargı mensuplarının, tutuklamanın hukuki olmadığı iddiasıyla yaptıkları bireysel başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna ilişkin karar için bkz. *Süleyman Bağrıyanık ve diğerleri*, §§ 198-244).

11. Durdurulan ve aranan tırlarla ilgili olarak Cumhuriyet gazetesinin 29/5/2015 tarihli nüshasında "*İşte Erdoğan'ın Yok Dediği Silahlar*" başlıklı haber, 12/6/2015 tarihli nüshasında ise "*Erdoğan'ın 'Var ya da Yok' Dediği MİT TIR'larındaki Silahlar Jandarmada Tescillendi-Jandarma 'Var' Dedi*" başlıklı haber yayımlanmıştır. Her iki haberde de tırlarda bulunduğu iddia edilen silah ve mühimmata ilişkin fotoğraflara ve bilgilere yer verilmiştir (bkz. *Erdem Gül ve Can Dündar*, § 14).

12. Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan ilk haberden sonra İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından aynı tarihte (29/5/2015) yapılan basın açıklaması ile bu haberlere ilişkin olarak *devletin güvenliğine ilişkin bilgileri temin etme, siyasi ve askeri casusluk, gizli kalması gereken bilgileri açıklama, terör örgütünün propagandasını yapma* suçlarından soruşturma başlatıldığı duyurulmuştur (bkz. *Erdem Gül ve Can Dündar*, § 16).

13. Bu kapsamda soruşturma konusu haberlerden dolayı gazeteciler *Erdem Gül ve Can Dündar* hakkında kamu davası açılmıştır. Bu davanın devamı sürecindeki bazı gelişmeler üzerine başvurucu hakkında da suçla konu haberlerde yer alan görüntüleri *Can Dündar'a* veren kişi olduğu iddiasıyla soruşturma başlatılmıştır.

14. Başvurucu hakkındaki soruşturmada, Anayasa'nın 83. maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "*Seçimden önce veya sonra bir suç işlediği ileri sürülen bir milletvekili, Meclisin kararı olmadıkça tutulamaz, sorguya çekilemez, tutuklanamaz ve yargılanamaz*" hükmü uyarınca yasama dokunulmazlığına sahip olan başvurusunun *devletin güvenliği veya iç ve dış yararları bakımından niteliği itibarıyla*

gizli kalması gereken bilgileri siyasal veya askeri casusluk maksadıyla temin etme, yasa dışı (anayasal düzene ve devletin güvenliğine karşı) kurulmuş örgüte bilerek ve isteyerek yardım etme suçlarını işlediği belirtilerek dokunulmazlığının kaldırılması istemiyle 18/4/2016 tarihinde fezleke düzenlenmiş ve Türkiye Büyük Millet Meclisine (TBMM) sunulmak üzere Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne gönderilmiştir.

15. Öte yandan TBMM Genel Kurulunda 20/5/2016 tarihinde kabul edilen 6718 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle Anayasa'ya eklenen geçici 20. madde ile *"Bu maddenin Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edildiği tarihte; soruşturmaya veya soruşturma ya da kovuşturma izni vermeye yetkili mercilerden, Cumhuriyet başsavcılıklarından ve mahkemelerden; Adalet Bakanlığına, Başbakanlığa, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına veya Anayasa ve Adalet komisyonları üyelerinden kurulu Karma Komisyon Başkanlığına intikal etmiş yasama dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkin dosyaları bulunan milletvekilleri hakkında, bu dosyalar bakımından, Anayasanın 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi hükmü uygulanmaz./ Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren onbeş gün içinde; Anayasa ve Adalet komisyonları üyelerinden kurulu Karma Komisyon Başkanlığında, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığında, Başbakanlıkta ve Adalet Bakanlığında bulunan yasama dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkin dosyalar, gereğinin yapılması amacıyla, yetkili merciine iade edilir."* hükmü getirilmiştir.

16. Anayasa değişikliği 8/6/2016 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Buna göre anılan maddenin TBMM tarafından kabul edildiği 20/5/2016 tarihi itibarıyla maddede sayılan mercilere intikal etmiş olan dosyalar hakkında Anayasa'nın 83. maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan yasama dokunulmazlığına ilişkin hüküm uygulanmayacaktır. Ayrıca Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on beş gün içinde Anayasa ve Adalet komisyonları üyelerinden kurulu Karma Komisyon Başkanlığında, TBMM Başkanlığında, Başbakanlıkta ve Bakanlıkta bulunan yasama dokunulmazlığının kaldırılmasına ilişkin dosyaların gereğinin yapılması amacıyla yetkili merciine iade edileceği öngörülmüştür (*Gülser Yıldırım (2)* [GK], B. No: 2016/40170, 16/11/2017, § 39).

17. Bu kapsamda başvuru hakkındaki fezlekeye konu olan soruşturma dosyası da 9/6/2016 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına geri gönderilmiştir.

18. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 19/8/2016 tarihli iddianamesi ile başvurunun *devletin gizli kalması gereken bilgilerini siyasal veya askeri casusluk amacıyla temin etme ve silahlı terör örgütüne (FETÖ/PDY) bilerek ve isteyerek yardım etme suçlarını işlediğinden bahisle cezalandırılması istemiyle aynı yer Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. İddianamede, Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan haberlerde de kullanılan "MİT tırlarının durdurulması ve aranmasına"* ilişkin görüntülerin başvuru tarafından -içeriğinin devlet sırrı olduğu bilinmesine rağmen- *flash disk* içinde Can Dündar'a verildiği ileri sürülmüştür.

19. İstanbul 22. Ağır Ceza Mahkemesi 31/8/2016 tarihinde iddianamenin kabulüne karar vermiş (E.2016/22), aynı tarihte başvuru hakkındaki davanın İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2016/205 sayılı dosyası ile birleştirilmesine karar vermiştir.

20. Başvurucu, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davada 16/11/2016, 11/1/2017, 1/3/2017, 8/5/2017, 24/5/2017 ve 14/6/2017 tarihlerinde yapılan duruşmalara katılmıştır.

21. İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi 14/6/2017 tarihinde başvurusunun sübut bulan eyleminin *siyasi ve askerî casusluk maksadıyla devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından gizli kalması gereken bilgileri açıklama* suçunu oluşturduğundan bahisle 25 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir. Mahkeme ayrıca hükmüyle birlikte *"dosya içerisindeki HTS kayıtları, baz bilgileri, Can DüNDAR'ın açık kaynaklardan ve kitabında geçen beyanları dolayısıyla işlediği sabit olduğu anlaşılan suç dolayısıyla hükmonulan cezanın haddi itibarıyla kaçacağı ve saklanacağı hususunda somut emarelerin bulunması ayrıca 5271 Sayılı CMK'nın 100. Maddesinde öngörülen şartların gerçekleşmiş olması"* gerekçesiyle -duruşmada hazır bulunan- başvurusunun tutuklanmasına karar vermiştir. Başvurucu hakkında aynı gün tutuklama müzekkeresi düzenlenmiş ve başvuru, ceza infaz kurumuna konulmuştur.

22. Başvurucu, tutuklama kararına itiraz etmiş; İstanbul 15. Ağır Ceza Mahkemesi 19/6/2017 tarihinde *"... sanığın üzerine atılı suçun vasfı ve mahiyeti ... hükmonulan ceza miktarı nazara alınarak ... tutuklama kararı[nın] yerinde ve yasal olduğu ..."* gerekçesiyle itirazın kesin olarak reddine karar vermiştir.

23. Başvurucu 23/6/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

24. Başvurucu, mahkûmiyet kararına karşı istinaf kanun yoluna başvurmuş; İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesi 9/10/2017 tarihinde hükmün bozulmasına, ayrıca *"atılı suçtaki kanunda öngörülen ceza miktarı ile Yerel Mahkemece sanığa verilen ceza miktarına göre kaçma şüphesinin görülmesi, mevcut delil durumu, tutuklulukta kaldığı süre karşısında, adli kontrol hükümlerinin yeterli olmayacağı"* gerekçesiyle başvurusunun tutukluluk hâlinin devamına karar vermiştir.

25. İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi 6/11/2017 tarihinde, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin bozma kararının usul ve yasaya aykırılık teşkil ettiği ve verilen bozma kararı yönünden yapılacak başka bir işlem olmadığı gerekçesiyle başvuru hakkında yeni bir karar verilmesine yer olmadığına ve dosyanın gereğinin takdir ve ifası için İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine iadesine karar vermiştir.

26. Bunun üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesince 10/11/2017 tarihinde -E.2017/2075 sayılı dosya üzerinden- kamu davasının yeniden görülmesine ve duruşma hazırlığı işlemlerinin yapılmasına karar verilmiştir. Daire 3/2/2018 tarihinde, başvuru hakkında İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesince devletin güvenliğine ilişkin gizli kalması gereken bilgileri casusluk maksadıyla açıklama suçundan verilen 25 yıl hapis cezasına ilişkin mahkûmiyet hükmünün kaldırılmasına; başvurusunun eyleminin *devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından niteliği itibarıyla gizli kalması gereken bilgilerini açıklama* suçunu oluşturması nedeniyle bu suçtan 5 yıl 10 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve tutukluluk hâlinin devamına karar vermiştir.

27. Başvurucu, hakkındaki mahkûmiyet hükmünü temyiz etmiştir. Dava, bireysel başvurunun incelendiği tarih itibarıyla temyiz incelemesi için gönderildiği Yargıtayda derdesttir.

28. Başvurucu bireysel başvuruda bulunduktan sonra 24/6/2018 tarihinde yapılan genel seçimde de Cumhuriyet Halk Partisinden İstanbul milletvekili olarak seçilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

29. 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "*Şüpheli veya sanığın salıverilme istemleri*" kenar başlıklı 104. maddesi şöyledir:

"(1) Soruşturma ve kovuşturma evrelerinin her aşamasında şüpheli veya sanık salıverilmesini isteyebilir.

(2) Şüpheli veya sanığın tutukluluk hâlinin devamına veya salıverilmesine hâkim veya mahkemece karar verilir. Bu kararlara itiraz edilebilir.

(3) Dosya bölge adliye mahkemesine veya Yargıtaya geldiğinde salıverilme istemi hakkındaki karar, bölge adliye mahkemesi veya Yargıtay ilgili dairesi veya Yargıtay Ceza Genel Kurulunca dosya üzerinde yapılacak incelemeden sonra verilir; bu karar re'sen de verilebilir."

30. 5271 sayılı Kanun'un "*Bölge adliye mahkemesinde inceleme ve kovuşturma*" kenar başlıklı 280. maddesinin maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili bölümü ile (2) numaralı fıkrası şöyledir:

(1) Bölge adliye mahkemesi, dosyayı ve dosyayla birlikte sunulmuş olan delilleri inceledikten sonra;

...

d) İlk derece mahkemesinin kararında 289 uncu maddenin birinci fıkrasının (g) ve (h) bentleri hariç diğer bentlerinde belirtilen bir hukuka aykırılık nedeninin bulunması hâlinde hükmün bozulmasına ve dosyanın yeniden incelenmek ve hükmolünmek üzere hükmü bozulan ilk derece mahkemesine veya kendi yargı çevresinde uygun göreceği diğer bir ilk derece mahkemesine gönderilmesine,

e) Diğer hâllerde, gerekli tedbirleri aldıktan sonra davanın yeniden görülmesine ve duruşma hazırlığı işlemlerine başlanmasına,

Karar verir.

(2) Duruşma sonunda bölge adliye mahkemesi istinaf başvurusunu esastan reddeder veya ilk derece mahkemesi hükmünü kaldırarak yeniden hüküm kurar."

31. 5271 sayılı Kanun'un "*Hukuka kesin aykırılık hâlleri*" kenar başlıklı 289. maddesi şöyledir:

"(1) Temyiz dilekçesi veya beyanında gösterilmiş olmasa da aşağıda yazılı hâllerde hukuka kesin aykırılık var sayılır:

a) Mahkemenin kanuna uygun olarak teşekkül etmemiş olması.

b) Hâkimlik görevini yapmaktan kanun gereğince yasaklanmış hâkimin hükme katılması.

c) Geçerli şüphe nedeniyle hakkında ret istemi öne sürülmüş olup da bu istem kabul olunduğu hâlde hâkimin hükme katılması veya bu istemin kanuna aykırı olarak reddedilip hâkimin hükme katılması.

d) Mahkemenin kanuna aykırı olarak davaya bakmaya kendini görevli veya yetkili görmesi.

e) Cumhuriyet savcısı veya duruşmada kanunen mutlaka hazır bulunması gereken diğer kişilerin yokluğunda duruşma yapılması.

f) Duruşmalı olarak verilen hükümde açıklık kuralının ihlâl edilmesi.

g) Hükümün 230 uncu madde gereğince gerekçeyi içermemesi.

h) Hüküm için önemli olan hususlarda mahkeme kararı ile savunma hakkının sınırlandırılmış olması.

i) Hükümün hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delile dayanması."

32. 6/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Siyasal veya askerî casusluk" kenar başlıklı 328. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından, niteliği itibarıyla, gizli kalması gereken bilgileri, siyasal veya askerî casusluk maksadıyla temin eden kimseye onbeş yıldan yirmi yıla kadar hapis cezası verilir."

33. 5237 sayılı Kanun'un "Devletin güvenliğine ve siyasal yararlarına ilişkin bilgileri açıklama" kenar başlıklı 329. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından niteliği itibarıyla gizli kalması gereken bilgileri açıklayan kimseye beş yıldan on yıla kadar hapis cezası verilir."

34. 5237 sayılı Kanun'un "Gizli kalması gereken bilgileri açıklama" kenar başlıklı 330. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından niteliği itibarıyla gizli kalması gereken bilgileri siyasal veya askerî casusluk maksadıyla açıklayan kimseye müebbet hapis cezası verilir."

B. Uluslararası Hukuk

35. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) "Özgürlük ve güvenlik hakkı" kenar başlıklı 5. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes özgürlük ve güvenlik hakkına sahiptir. Aşağıda belirtilen haller dışında ve yasanın öngördüğü usule uygun olmadan hiç kimse özgürlüğünden yoksun bırakılamaz:

a) Kişinin, yetkili bir mahkeme tarafından verilmiş mahkûmiyet kararı sonrasında yasaya uygun olarak tutulması;

..."

36. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre kanun gereği yetkilendirilmiş, yürütme organı ve taraflardan bağımsız ve yeterli güvencelere sahip yargısal organ olarak bir mahkemece verilen ve özgürlükten mahrumiyete yol açan her türlü mahkûmiyet kararı, Sözleşme'nin 5. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi kapsamına girmektedir (*Engel ve diğerleri/Hollanda* [GK], B. No: 5100/71, ... 8/6/1976, § 68). Anılan bentte yer alan "sonra" ifadesi, tutmanın sadece zaman bakımından mahkûmiyetin ardından gelmesi anlamına gelmemektedir. Aynı zamanda tutma, mahkûmiyetin bir sonucu olmalı; mahkûmiyetin ardından ve mahkûmiyete bağlı olarak veya mahkûmiyet sebebiyle gerçekleşmelidir (*Weeks/Birleşik Krallık* [GK], B. No: 9787/82, 2/3/1987, § 42). Kısacası mahkûmiyet kararı ile söz konusu özgürlükten yoksun bırakma arasında yeterli bir nedensellik ilişkisi bulunmalıdır (*Monnell ve Morris/Birleşik Krallık*, B. No: 9562/81, 9818/82, 2/3/1987, § 40).

37. AİHM'e göre kişinin yetkili bir mahkemece mahkûm edilmesinden sonra özgürlüğünden mahrum bırakıldığı durumlarda Sözleşme'nin 5. maddesinin (4) numaralı fıkrasına göre gerekli olan denetim, mahkemece yargı işlemlerinin bitiminde alınan karara dahil edilir ve ek bir gözden geçirme bu nedenle gerekli olmaz. Diğer bir deyişle karar yargılama sürecinin sonunda verilmiş ise söz konusu karar zaten bir yargısal denetim içermektedir, bir kişiyi suçlu bulup hapis cezasına çarptıran bir derece mahkemesinin kararının bünyesinde tutmanın kanuniliğine dair yargısal denetim de vardır. Bundan başka ayrıca bir yargısal denetim gerekli değildir (*Kaſkaris/Kıbrıs* (k.k.), B. No: 9644/09, 21/6/2011, § 58). Öte yandan kişinin özgürlüğünden mahrum kılınmasını haklı kılan nedenlerin zamanın geçmesiyle birlikte değişmeye tabi olduğu durumlarda veya tutmanın hukukiliğini etkileyen yeni bir meselenin ortaya çıkması hâlinde yargısal denetim gerekli olacaktır (*Stollenwerk/Almanya*, B. No: 8844/12, 7/9/2017, § 36).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

38. Mahkemenin 18/7/2018 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Kişi Hürriyeti ve Güvenliği Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

39. Başvurucu; hukuka aykırı olarak tutuklanmasına karar verildiğini, kaçma şüphesinin olduğuna dair hiçbir somut olgu bulunmadığını, aksine yargılama boyunca -tutuklanmasına karar verilen oturum da dâhil olmak üzere- tüm duruşmalara katıldığını ve olayda delillerin karartılması ihtimalinin de söz konusu olmadığını belirterek Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrası bağlamında kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

40. Başvurucu ayrıca kendisine yöneltilen ve tutuklama tedbirine konu olan suçlamanın Hatay ve Adana'da durdurulan ve içinde MİT'e ait malzemelerin bulunduğu tırlara ilişkin Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan haberlerle ilgili olduğunu, bu kapsamda tutuklanmasına esas alınan temel olgunun gazetede yayımlanan görüntüleri verdiği iddiasından ibaret olduğunu, söz konusu haberler dolayısıyla tutuklanan gazeteciler Erdem Gül ve Can Dündar tarafından Anayasa Mahkemesine yapılan bireysel başvuruda ihlal kararı verildiğini, bu kararda yer alan tespit ve değerlendirmelerin kendisi yönünden de aynen geçerli olduğunu iddia etmiştir.

41. Öte yandan başvuru, dokunulmazlığının kaldırılmasına esas olmayan ve hakkındaki fezleke yer almayan bir sevk maddesine dayalı olarak mahkûmiyete bağlı tutuklama kararı verildiği ve bu durumun açık bir hak ihlaline neden olduğu görülmüştür.

2. Değerlendirme

42. Anayasa'nın "kişi hürriyeti ve güvenliği" kenar başlıklı 19. maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, kişi hürriyeti ve güvenliğine sahiptir.

Şekil ve şartları kanunda gösterilen:

Mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi; ... halleri dışında kimse hürriyetinden yoksun bırakılamaz."

43. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile ilgili olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (Tahir Canan, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun bu bölümdeki şikâyetlerinin özü, mahkûmiyet hükmüyle birlikte verilen tutuklama kararının hukuka aykırı olması nedeniyle temel hak ve özgürlüklerinin ihlal edildiğine yöneliktir. Bu itibarla bu kısımdaki iddiaların Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci fıkrası bağlamında kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı kapsamında incelenmesi gerekir (bkz. Nail İlber, B. No: 2012/958, 16/7/2014, §§ 18-21; Turgut Ketken, B. No: 2012/1006, 16/7/2014, §§ 18-21; Ökkeş Alp Kırıkkanat, B. No: 2012/1011, 16/7/2014, §§ 18-21; Gürkan Yıldız, B. No: 2012/1100, 16/7/2014, §§ 18-21; Devrim Rehber, B. No: 2012/1284, 16/7/2014, §§ 18-21).

a. Genel İlkeler

44. Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin kişi hürriyeti ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak ortaya konulduktan sonra ikinci ve üçüncü fıkralarında, şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin özgürlüğünden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının kısıtlanması ancak Anayasa'nın anılan maddesi kapsamında belirlenen durumlardan herhangi birinin varlığı hâlinde söz konusu olabilir (Murat Narman, B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 42).

45. Kişilerin fiziksel hürriyetlerini güvence altına alan Anayasa'nın 19. maddesinin kişi hürriyetinin kısıtlanmasına imkân tanıdığı durumlardan biri de maddenin ikinci fıkrasında "mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi" olarak belirlenmiştir. Bu nedenle yargı organlarına verilecek mahkûmiyet kararları kapsamında hapis cezasının veya güvenlik tedbirlerinin infaz edilmesi kişi hürriyeti ve güvenliği hakkını ihlal etmez (Tahir Canan (2), B. No: 2013/839, 5/11/2014, § 33).

46. Mahkemelerce verilmiş mahkûmiyet kararlarının yerine getirilmesi dolayısıyla ortaya çıkan özgürlükten yoksun bırakma hâlleri, Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci fıkrası kapsamına dâhil ise de anılan kural, mahkûmiyet kararının değil tutmanın hukuka uygun olmasını güvence altına almaktadır. Dolayısıyla bu güvence kapsamında, kişi hakkında hükmedilen hapis cezasının yerindediği veya orantılılığı incelemeye tabi tutulamaz (Günay Okan, B. No: 2013/8114, 17/9/2014, § 18).

47. Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen "*mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi*" ile bağlantılı bir ihlal iddiası söz konusu ise Anayasa Mahkemesinin görevi kişinin hürriyetten yoksun bırakılmasının kısmen ya da tamamen bu koşullarda gerçekleşip gerçekleşmediğini tespit etmekle sınırlıdır. Bir kimse Anayasa'da yer alan diğer sebepler (yakalama, gözaltı ve tutuklama gibi) dışında ancak "*mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi*" kapsamında hürriyetinden yoksun bırakılabilir. Eğer tutmanın kısmen veya tamamen bu koşulları taşımadığı tespit edilirse bu durumun meşru bir amacının olduğundan veya ölçülü olduğundan söz edilemez, doğrudan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı ihlal edilmiş olur (Ercan Bucak (2), B. No: 2014/11651, 16/2/2017, § 39; Şaban Dal, B. No: 2014/2891, 16/2/2017, § 31).

48. Bir mahkûmiyet kararının infazına ilişkin olarak Anayasa'nın 19. maddesi açık bir hüküm içermemektedir. Bununla birlikte Anayasa'nın 19. maddesinin amacı kişileri keyfi bir şekilde hürriyetten yoksun bırakılmaya karşı korumak olup maddede öngörülen istisnai hâllerde kişi hürriyetine getirilecek sınırlamaların da maddenin amacına uygun olması gerekir (Abdullah Ünal, B. No: 2012/1094, 7/3/2014, § 38). Bir kimsenin "*mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi*" kapsamında hürriyetinden yoksun bırakıldığının söylenebilmesi için herşeyden önce hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirinin bir mahkeme tarafından verilmesi gerekir. İkinci olarak yerine getirilecek kararın hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirlerine ilişkin olması gerekir. Ceza veya güvenlik tedbiri içermeyen bir karara dayanılarak bir kimsenin hürriyetinden yoksun bırakılması mümkün değildir. Son olarak hürriyetten yoksun bırakılmanın mahkemece verilen hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya güvenlik tedbirinin kapsamını aşmaması gerekir (Ercan Bucak (2), § 40; Şaban Dal, § 32).

49. Öte yandan suç isnadına bağlı tutulmanın başladığı tarih, başvuruçunun ilk kez yakalanıp gözaltına alındığı durumlarda bu tarih; doğrudan tutuklandığı durumlarda ise tutuklama tarihidir. Suç isnadına bağlı tutulmanın sona erdiği tarih ise kural olarak kişinin serbest bırakıldığı ya da ilk derece mahkemesince mahkûmiyet hükmünün verildiği tarihtir (Murat Narman, § 66).

50. Buna göre bir kimse yargılanmakta olduğu davada ilk derece mahkemesi kararıyla mahkûm olmuşsa ve hükümlerle birlikte tutukluluğun devamına veya tutuklamaya karar verilmişse hüküm sonrasındaki bu tutulma hâlinin suç isnadına değil mahkûmiyete bağlı tutma olarak kabulü gerekir. Zira mahkûmiyete karar verilmiş olmakla isnat olunan suçun işlendiği, bundan failin sorumlu olduğunun sübuta erdiği kabul edilmekte ve bu nedenle sanık hakkında hürriyeti bağlayıcı cezaya hükmedilmektedir. Bu durumdaki tutulmanın da kuvvetli suç şüphesi ve bir tutuklama nedenine dayalı olan suç isnadına bağlı tutma niteliğinde olmadığı açıktır. Hükümlerle birlikte verilen tutukluluğun devamı veya tutuklama kararı sonrasındaki hürriyetten yoksun kalmanın mahkûmiyete bağlı tutma olarak kabulü için mahkûmiyet hükmünün kesinleşmesi de gerekmez (Korcan Pulatsü, B. No: 2012/726, 2/7/2013, § 33).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

51. Cumhuriyet gazetesinde 29/5/2015 ve 12/6/2015 tarihlerinde yayımlanan haberlerle ilgili olarak soruşturma başlatılmış ve bu soruşturma kapsamında söz konusu haberlerden dolayı gazeteciler Erdem Gül ve Can Dündar hakkında

tutuklama tedbiri uygulanmıştır. Adı geçen gazetecilerin soruşturma sürecinde uygulanan bu tutuklama tedbiriyle ilgili olarak yaptıkları bireysel başvuruda Anayasa Mahkemesi, tutuklamanın hukuki olmaması nedeniyle kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının, ayrıca tutuklama dolayısıyla ifade ve basın özgürlüklerinin ihlal edildiğine karar vermiştir. Mahkeme anılan kararda ihlal sonucuna varırken temelde başvurucular tarafından yayımlanan iki haberin esas alınarak tutuklama kararı verildiği, tutuklama kararında anılan haberler dışında somut bir delile yer verilmediği, yayımlanan haberlerde ifade edilen hususların ve kullanılan fotoğrafın benzerlerinin on altı ay önce başka bir gazetede yayımlanan haberlerde de yer aldığı, ayrıca başvurucular hakkında soruşturma başlatıldığı kamuoyuna duyurulmasından sonra tutuklama tedbirinin uygulandığı tarihe kadar geçen yaklaşık altı aylık sürede soruşturma makamlarının yayımlanan söz konusu haberler dışında herhangi bir delile ulaştıklarının anlaşılacağı olgularına dayanmıştır (*Erdem Gül ve Can Dündar*, §§ 76-81).

52. Öte yandan Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan haberlerle ilgili olarak yürüyen adli süreçteki bazı gelişmeler üzerine başvuru hakkında da -suça konu haberlerde yer alan görüntüleri Can Dündar'a veren kişi olduğu iddiasıyla- soruşturma açılmış, başvurunun milletvekili olması dolayısıyla yasama dokunulmazlığının bulunması nedeniyle hakkında fezleke düzenlenmiştir. Yasama dokunulmazlıklarına istisna getiren Anayasa değişikliğinin (bkz. § 15) yürürlüğe girmesi üzerine başvuru hakkında iddianame düzenlenerek kamu davası açılmıştır.

53. Davaya bakan İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi 14/6/2017 tarihinde, başvurunun *siyasi ve askeri casusluk maksadıyla devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından gizli kalması gereken bilgileri açıklama suçunu işlediğinden bahisle 25 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına ve "... işlediği sabit olduğu anlaşılan suç dolayısıyla hükmonulan cezanın haddi itibarıyla kaçacağı ve saklanacağı hususunda somut emarelerin bulunması ..."* gerekçesiyle tutuklanmasına karar vermiştir. Başvuru -hazır bulunduğu duruşmada- hükümle birlikte verilen tutuklama kararı uyarınca ceza infaz kurumuna konulmuştur. Başvurunun anılan tutuklama kararı üzerine -bu karara karşı itiraz yolunu tükettikten sonra- bireysel başvuruda bulunduğu görülmektedir.

54. Buna göre hakkında mahkûmiyet hükmüyle birlikte tutuklama kararı verilen başvurunun bireysel başvuruya konu ettiği tutulma hâlinin Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında *bir suç isnadına bağlı tutma* niteliğinde değil aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamında *mahkûmiyete bağlı tutma*, bir diğer ifadeyle *"mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi"* niteliğinde olduğu anlaşılmaktadır. Bu nitelikteki bir tutmayla ilgili olarak yapılan bireysel başvuruda *suç isnadına bağlı tutmaya* ilişkin güvencelerin uygulanması mümkün değildir.

55. Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen *"mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi"* ile bağlantılı bir ihlal iddiası söz konusu ise Anayasa Mahkemesinin görevi kişinin hürriyetten yoksun bırakılmasının kısmen ya da tamamen bu koşullarda gerçekleşip gerçekleşmediğini tespit etmekle sınırlıdır (bkz. § 47). Bu kapsamda yapılan incelemede başvurunun mahkûmiyet hükmünü ve mahkûmiyete bağlı tutulma kararını veren mercinin bir mahkeme olmadığı, kararın hürriyeti kısıtlayıcı bir niteliğinin bulunmadığı veya hürriyetten yoksun bırakılmanın mahkemece verilen hürriyeti kısıtlayıcı ceza veya

tedbirin kapsamını aştığı ya da tutulmasının hukukiliğini etkileyen yeni bir durum bulunduğu şeklinde bir iddiasının bulunmadığı görülmektedir. Ayrıca Anayasa Mahkemesince bu yönde herhangi bir tespit de yapılmamıştır.

56. Nitekim Anayasa Mahkemesi benzer nitelikteki çok sayıda başvuruda, hükümle birlikte verilen tutuklama veya tutuklamaya yönelik yakalama kararı uyarınca hürriyetinden yoksun bırakılan kişilerin kişi hürriyeti ve güvenliği haklarının ihlal edildiği iddialarını, tutulmanın Anayasa'nın 19. maddesinin ikinci fıkrası kapsamında "*mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların yerine getirilmesi*" niteliğinde olduğunu belirterek açıkça dayanaktan yoksun bulmuş ve kabul edilemezlik kararı vermiştir (*Nail İlber*, §§ 21, 22; *Turgut Ketken*, §§ 21, 22; *Ökkeş Alp Kırıkkanat*, §§ 21, 22; *Gürkan Yıldız*, §§ 21, 22; *Devrim Rehber*, §§ 21, 22). Mahkeme ayrıca hükümle birlikte tutukluluk hâlinin devamına karar verilen başvuru sahiplerinin hüküm sonrasındaki tutulmalarına ilişkin benzer yöndeki iddialarını da aynı nedenle kabul edilemez bulmuştur (*Murat Dağ*, B. No: 2014/125, 4/2/2016, §§ 45-48; *Güven Ersoy*, B. No: 2014/126, 4/2/2016, §§ 45-48).

57. Diğer taraftan başvuru, dokunulmazlığının kaldırılmasına esas olmayan ve hakkındaki fezleke yer almayan bir sevk maddesine dayalı olarak mahkûmiyete bağlı tutuklama kararı verildiğini belirterek bunun kişi hürriyeti ve güvenliği hakkıyla bağdaşmadığını ileri sürmüştür.

58. Başvuru hakkındaki soruşturma ve kovuşturma belgeleri incelendiğinde yasama konulmazlığının kaldırılması istemine ilişkin fezleke, iddianamede, ilk derece mahkemesinin ve Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesinin mahkûmiyet kararlarında yer alan suçlama konusu fiilin aynı olduğu, bu kapsamda anılan belgelerde başvuru sahibinin Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan haberlerde de kullanılan *MİT turlarının durdurulması ve aranmasına* ilişkin görüntüleri temin edip vermekle suçlandığı, bununla birlikte Savcılık, ilk derece mahkemesi ve Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesinin bu eylemin hukuki niteliğine ilişkin farklı değerlendirmelerde bulunduğu görülmektedir. Nitekim suç konu bu eylem; fezleke ve iddianamede 5271 sayılı Kanun'un 328. maddesinin (1) numaralı fıkrası kapsamında *siyasal ve askeri casusluk*, ilk derece mahkemesinin mahkûmiyet kararında 5271 sayılı Kanun'un 330. maddesinin (1) numaralı fıkrası kapsamında *gizli kalması gereken bilgileri açıklama*, Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesinin mahkûmiyet kararında ise 5271 sayılı Kanun'un 329. maddesinin (1) numaralı fıkrası kapsamında *devletin güvenliğine ve siyasal yararlarına ilişkin bilgileri açıklama* suçu olarak vasıflandırılmıştır.

59. Bu itibarla milletvekili olan başvuru yönünden suçlamaya ve dolayısıyla -ilk derece mahkemesince mahkûmiyet hükmüyle birlikte verilen tutuklamaya konu eylemin yasama dokunulmazlığına Anayasa değişikliği ile getirilen istisnanın dışında olduğunun kabulü mümkün görülmemiştir.

60. Öte yandan başvuru bireysel başvurudan sonra 24/6/2018 tarihinde yapılan genel seçimde Cumhuriyet Halk Partisinden İstanbul milletvekili olarak seçilmiş ise de başvuru sahibinin yeniden milletvekili seçilmesine ilişkin olgunun hükümle birlikte uygulanan tutukluluğunun devamına engel teşkil edip etmediğinin öncelikle olağan başvuru yollarında derece mahkemelerince incelenmesi, bireysel başvuru sahibinin *ikincillik* niteliğinin bir gereğidir. Başvuru sahibinin yeniden milletvekili seçilmesi olgusuna bağlı olarak tahliye talebinde bulunduktan ve buna ilişkin olağan başvuru yollarını tükettikten

sonra usulüne uygun olarak bireysel başvuruda bulunduğuna ilişkin herhangi bir bilgi ve belge başvuru dosyasında bulunmamaktadır. Bu nedenle başvuru yurucunun yeniden milletvekili seçilmesinin hükümle birlikte uygulanan tutukluluğunun devamına engel oluşturup oluşturmadığının bu aşamada incelenmesi mümkün değildir.

61. Açıklanan gerekçelerle başvuru yurucunun mahkûmiyet hükmü ile birlikte verilen tutuklama kararı üzerine tutulması yönünden bir ihlalin olmadığı açık olduğundan başvuru yurucunun bu kısmının *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. Seçilme Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvuru yurucunun İddiaları

62. Başvuru yurucu gerekçesiz olarak verilen bir kararla tutuklanması nedeniyle -Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasıyla bağlantılı olarak- Anayasa'nın 67. maddesinin birinci fıkrasında güvence altına alınan seçilme hakkının da ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvuru yurucu anılan iddiasını dile getirirken Anayasa Mahkemesinin *Mustafa Ali Balbay* (B. No: 2012/1272, 4/12/2013) kararında yer alan değerlendirmeleri emsal göstermiştir.

2. Değerlendirme

63. Anayasa Mahkemesi, tutuklama tedbirinin ifade ve basın özgürlükleri, dernek kurma hürriyeti, seçilme ve siyasi faaliyette bulunma hakları gibi diğer temel hak ve özgürlükler üzerindeki etkisini incelerken öncelikle tutuklamanın hukuki olup olmadığını ve/veya tutukluluğun makul süreyi aşmış olduğunu değerlendirmekte; sonrasında tutuklamanın hukukiliğine ya da tutukluluğun süresinin makullüğüne ilişkin vardığı sonucu da dikkate alarak diğer temel hak ve özgürlüklerin ihlal edilip edilmediğini belirlemektedir (*Erdem Gül ve Can Dündar*, §§ 92-100; *Hidayet Karaca* [GK], B. No: 2015/144, 14/7/2015, §§ 111-117; *Mehmet Baransu* (2), B. No: 2015/7231, 17/5/2016, §§ 157-164; *Günay Dağ ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/1631, 17/12/2015, §§ 191-203; *Mehmet Haberal*, B. No: 2012/849, 4/12/2013, §§ 105-116; *Mustafa Ali Balbay*, §§ 120-134; *Kemal Aktaş ve Selma İrmak*, B. No: 2014/85, 3/1/2014, §§ 61-75; *Faysal Sariyıldız*, B. No: 2014/9, 3/1/2014, §§ 61-75; *İbrahim Ayhan*, B. No: 2013/9895, 2/1/2014, §§ 60-74; *Gülser Yıldırım*, B. No: 2013/9894, 2/1/2014, §§ 60-74).

64. Mahkeme yakın dönemde verdiği birçok kararda da milletvekili olan başvuru yurucuların tutuklama dolayısıyla siyasi faaliyette bulunma ve seçilme haklarının ihlal edildiği iddialarını kişi hürriyeti ve güvenliği hakkıyla bağlantılı olarak incelemiştir. Bu incelemede tutuklamanın hukuki olduğu sonucuna varıldığına tutuklama tedbirlerinin siyasi faaliyette bulunma ve seçilme haklarını ihlal ettiği yönünde dile getirilen iddialar açıkça dayanaktan yoksun görülerek kabul edilemez bulunmuştur (*Gülser Yıldırım* (2), §§ 186, 187; *Selahattin Demirtaş* [GK], B. No: 2016/25189, 21/12/2017, §§ 200, 201; *Selma İrmak*, B. No: 2016/32948, 7/3/2018, §§ 118, 119; *İdris Baluken*, B. No: 2016/41020, 21/3/2018, §§ 120, 121; *Figen Yüksekdağ Şenoğlu*, B. No: 2016/25187, 4/4/2018, §§ 131, 132).

65. Somut olayda başvuru yurucunun ilk derece mahkemesince mahkûmiyet hükmü ile birlikte verilen tutuklama kararı uyarınca hürriyetinden mahrum kalmasının kişi hürriyeti ve güvenliği hakkını ihlal ettiği iddiası, tutmanın Anayasa'nın 19.

maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen "mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi" kapsamında olması nedeniyle açıkça dayanaktan yoksun görülerek kabul edilemez bulunmuştur. Bu kapsamda yapılan değerlendirmeler dikkate alındığında başvurunun hükümlerle birlikte verilen tutuklama kararının seçilme hakkını da ihlal ettiği iddiası yönünden farklı bir sonuca varılmasını gerekli kılan bir durum bulunmamaktadır.

66. Açıklanan gerekçelerle başvurunun hükümlerle birlikte verilen tutuklama kararının seçilme hakkını ihlal ettiği iddiasına ilişkin olarak bir ihlalin bulunmadığı açık olduğundan başvurunun bu kısmının da *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Seçilme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 18/7/2018 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
M.Emin KUZ

Üye
Rıdvan GÜLEÇ